RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 114.597 van 16 januari 2003
in de zaak A.122.027/XIV-10.297.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. J. BAUWENS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391 bus 15

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 8 februari 1981 en van Macedonische nationaliteit, op 3 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 10 juni 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 20 november 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M.J. BAUWENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 26 oktober 2001 en verklaart zich vluchteling op 29 oktober 2001.

1.2. Op 5 november 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 24 mei 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd:

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Aracinovo en hebt u de Macedonische nationaliteit. In juni 2001 zou u lid geworden zijn van Brigade 113 van het etnisch albanese 'Nationaliteit Bevrijdingsleger' (UÇK). U zou er de functie van observator hebben vervuld. In september 2001 zou de oorlog beëindigd zijn, en u zou uw wapens en uniform hebben ingeleverd. Daarop zou u naar Kosovo gevlucht zijn. U zou daar één maand bij een oom gelogeerd hebben. U zou naar Macedonië teruggekeerd zijn omdat u geloofde dat de situatie er gestabiliseerd was. Drie dagen na uw terugkeer zou u vernomen hebben dat de Macedonische politie een CD-rom met gegevens over UÇK-leden in beslag zou hebben genomen. Ook zouden er bij u in de buurt veel politiecontroles geweest zijn, waarbij een vriend van u, Skender, zou opgepakt zijn. U zou dan besloten hebben om naar het buitenland te vluchten. U zou eerst naar Skopje gegaan zijn, en daar zou u vernomen hebben dat de politie bij u thuis zou langs geweest zijn. Op 17 oktober 2001 zou u uit Skopje vertrokken zijn richting

België. U hebt in België asiel aangevraagd op 29 oktober 2001. U bent in het bezit van een Macedonisch paspoort, en een Macedonisch rijbewijs.

Na uw aankomst in België zou de politie nog drie of vier keer naar u geïnformeerd hebben. De laatste maal zou twee maanden geleden zijn.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië anno 2002 een risico zou lopen op een ernstige en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Uw vrees naar aanleiding van uw bijdrage aan het interetnische conflict in uw land van herkomst is immers niet langer actueel. Op 7 maart 2002 werd een amnestiewet door het Macedonische parlement goedgekeurd. De wet werd op 8 maart 2002 van kracht. Artikel 1 van deze wet reguleert de vrijspraak van vervolging, de stopzetting van ingeleide strafprocedures en de volledige kwijtschelding van de gevangenisstraf voor personen die ervan verdacht worden criminele feiten gerelateerd aan het conflict van 2001 te hebben voorbereid of uitgevoerd. Reeds vóór de afkondiging van deze wet werden verscheidene etnische Albanezen vrijgelaten en werden ingeleide strafprocedures stopgezet. Aangezien u geen redenen kon opgeven waarom de wet niet op u van toepassing zou zijn, kan uw vrees voor beroving van uw vrijheid of aantasting van uw fysieke integriteit omwille van uw lidmaatschap van het UÇK niet weerhouden worden. Verder kan worden opgemerkt dat de objectieve situatie in Macedonië sinds 13 augustus 2001, met de ondertekening van het vredesakkoord tussen de belangrijkste Slavisch-Macedonische en etnisch Albanese partijen, aanzienlijk verbeterd is. Deze ondertekening kwam er na de vorming in mei 2001 van een regering van nationale eenheid waaraan alle belangrijkste Albanese politieke partijen deelnamen en ging onder andere gepaard met de ontwapening van de leden van het etnisch Albanese 'Nationaal Bevrijdingsleger' (UÇK) door de Navo, die in september 2001voltooid was. Verder zijn ook politie- en grondwetshervormingen ter verbetering van de situatie van etnische minderheden in dit akkoord voorzien. Dit resulteerde in de praktijk onder meer in de vorming van een multi-etnische politie, de terugtrekking van de Lions - een paramilitaire politiemacht - uit de overwegend Albanese gebieden, alsook in de terugkeer van een groot deel van de vluchtelingen naar hun plaats van herkomst. Eind januari 2002 werd bovendien de wet op het lokaal zelfbestuur goedgekeurd door het Macedonische parlement, die meer rechten toekent aan de etnische Albanezen. Bovendien staat de regio onder voortdurende monitoring en bewaking van de internationale gemeenschap.

(...).".

2. Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert afgeleid uit de schending van artikel 52, § 2, 2/, en 62, alinea 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het beginsel van de tegenspraak; dat verzoeker daaraan toevoegt dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt;

Overwegende dat de bestreden beslissing besluit tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag van verzoeker; dat dit besluit steun vindt in de volgende determinerende motieven die in het verzoekschrift tot nietigverklaring niet worden weerlegd door verzoeker:

- verzoeker haalt geen feiten of elementen aan, waaruit kan worden afgeleid dat hij bij een eventuele terugkeer naar Macedonië, zijn land van herkomst, anno 2002 een risico zou lopen op een ernstige en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève;
- de vrees voor vervolging die verzoeker aanvoert naar aanleiding van zijn beweerde bijdrage tot het interetnische conflict in zijn land van herkomst is niet langer actueel, omdat op 7 maart 2002 een amnestiewet door het Macedonisch parlement werd goedgekeurd. Artikel 1 van deze wet regelt het ontslag van vervolging, de stopzetting van de ingeleide strafprocedures en de volledige kwijtschelding van de gevangenisstraf voor personen die ervan verdacht worden criminele feiten gerelateerd aan het conflict van 2001 te hebben voorbereid of

uitgevoerd. Verzoeker kan geen redenen opgeven waarom voornoemde wet niet op hem van toepassing is, zodat zijn vrees voor beroving van zijn vrijheid of aantasting van zijn fysieke integriteit omwille van zijn lidmaatschap van het UÇK niet kan worden weerhouden;
- verder wordt overwogen dat de objectieve situatie in Macedonië sinds 13 augustus 2001, met de ondertekening van het vredesakkoord tussen de belangrijkste Slavisch-Macedonische en etnisch Albanese partijen, aanzienlijk is verbeterd. Deze ondertekening kwam er na de vorming in mei 2001 van een regering van nationale eenheid waaraan alle belangrijkste Albanese politieke partijen deelnamen en ging onder andere gepaard met de ontwapening van de leden van het etnisch "Albanese Nationaal Bevrijdingsleger" (UÇK) door de Navo, die in september 2001 voltooid was. Verder zijn ook politie- en grondwetshervormingen ter verbetering van de situatie van etnische minderheden in dit akkoord voorzien. Dit resulteerde in de praktijk onder meer in de vorming van een multi-etnische politie, de terugtrekking van de Lions - een paramilitaire politiemacht - uit de overwegend Albanese gebieden, alsook in de terugkeer van een groot deel van de vluchtelingen naar hun plaats van herkomst. Eind januari 2002 werd bovendien de wet op het lokaal zelfbestuur goedgekeurd door het Macedonische parlement, die meer rechten toekent aan de etnische Albanezen. Bovendien staat de regio onder voortdurende monitoring en bewaking van de internationale gemeenschap;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de politie nog bij hem thuis is geweest om hem te ondervragen, toen hij reeds in België was; dat verzoeker desbetreffend geen begin van bewijs aanbrengt; dat verzoeker daaraan toevoegt dat voornoemde amnestiewet niet op hem toepasselijk zou zijn, omdat zij enkel zou gelden voor zware misdadigers, wat verzoeker niet zou zijn; dat een dergelijke redenering niet kan worden aangenomen en wijst op een oneigenlijk gebruik door verzoeker van de Belgische asielwetgeving;

Overwegende dat verzoeker tevens doet gelden dat zijn vluchtrelaas geen tegenstrijdigheden bevat; dat de kennelijke ongegrondheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden gebaseerd op het bestaan van tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van de asielzoeker, maar tevens, zoals in casu, op het ontbreken van aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat bovendien het argument van verzoeker dat het ontbreken van persoonlijke gegevens die de vervolging rechtvaardigen in de zin van de Vluchtelingenconventie, enkel wordt benaderd in de bestreden beslissing vanuit de algemene situatie in zijn land van herkomst, feitelijke grondslag mist, aangezien de gewijzigde algemene situatie in Macedonië, die hoger werd beschreven, de individuele situatie van verzoeker fundamenteel beïnvloedt en wijzigt; dat verzoeker toegeeft dat hij nooit aan de gevechten van het UÇK heeft deelgenomen, zodat hij uit dien hoofde ook geen vrees voor vervolging kan doen gelden; dat uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat ze zorgvuldig werd voorbereid en dat rekening werd gehouden met alle dienstige elementen om de asielaanvraag van verzoeker

te beoordelen; dat bijgevolg het beginsel van de tegenspraak niet werd geschonden en dat de Commissaris-generaal geen appreciatiefout heeft begaan; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**